

[Holger Larsen.]

slørede ogsaa nu under Finanslovdebatten i sit korte Svar sin Uvidenhed om de gamles Tilstand. Den højtærede Indenrigsminister sagde: Det drejer sig om Søborg-Gilleleje Kommune, og dér er ganske særlige Forhold til Stede, idet der dér lever en Række Aldersrentenydere, som har usædvanlig høj Alder, og som derfor i særlig Grad trænger til Pleje. Ja, men Herregud, højtærede Hr. Indenrigsminister, der findes i hver eneste Kommune Landet over en hel Del gamle, som trænger ganske særlig paa Grund af deres høje Alder; det er ikke noget, som kun gælder Søborg-Gilleleje Kommune. Jeg tror ikke, at den højtærede Minister skulde have afvist dette Lovforslag saa hurtigt, som han gjorde. Nederlaget bliver kun saa meget desto større. Nederlaget bliver stort, for den højtærede Minister bliver nødt til at gaa med til dette Lovforslag; det kan han slet ikke komme udenom. Han syntes ogsaa at have en Anelse derom, naar han sagde: Kommunerne kan dog foreløbig hjælpe. Dette „foreløbig“ kom flere Gange tilbage.

Maa jeg nu spørge den højtærede Minister rent praktisk set, hvorfra kan Kommuner, der har de 5 pCt. til at gøre godt med, og som har den Opfattelse, at disse 5 pCt. ikke er tilstrækkelige til Sygehjælp — og det er den Opfattelse, som de fleste Købstadkommuner har —, tage et Beløb til Brændsel? Naar de har uddelt de 5 pCt. i November Maaned, kan de saa tage de Procenter, de skulde bruge i Januar, Februar og Marts til fortsat Sygehjælp, og give dem ud til Brændsel for, naar saa Tiden kommer, at sige nej til de syge? Nej, naturligvis ikke. Enhver Kommunalbestyrelse maa sige: Saa meget har vi, og vi kan kun bruge en Tolvtedel deraf om Maaneden, ellers sidder vi fast i den sidste Ende; der er ingen Garanti for, at Ministeren vil komme med Forslag om mere Hjælp til Kommunerne. Og for Landkommunerne er det endnu mere grelt.

Saa var den højtærede Indenrigsminister inde paa en Omtale af Brændselspriserne og sagde: Dér kan det ærede Medlem se, de ligger paa det halve af sidste Aar, og deri er der et Bevis for, at de gamle ikke skal have 20 Kr. Dér skulde han være holdt op og ikke i sin Iver være gaaet ind paa at undersøge Pristallet. Hvad er det, han oplyser? At en Hektoliter Kul koster 1 Kr. 70 Ø. og 1 Kr. 85 Ø. paa Loftet. Da de allerfleste Rentenydere bor paa Loftet, tager vi ikke fejl, naar vi regner med, at Prisen er 1 Kr.

85 Ø. Og hvem her i Salen tror, at de gamle kan nøjes med mindre end 10 Hektoliter? Men naar vi siger: 10 Gange 1 Kr. 85 Ø., saa er vi oppe paa de 20 Kr. Og med Hensyn til Koksleverancerne stiller Sagen sig endnu værre. Dertil kommer, at „Statistiske Efterretninger“ siger, at naar Brændselspriserne Fald er saa stort, skyldes det specielt disse to Varegrupper. Men det er ikke dem, man bruger ude omkring paa Landet. Paa Landet bruger man andet Brændsel: Tørv og Brænde; og det er ikke faldet i tilsvarende Grad. Men selv om jeg er saa elskværdig at benytte de Varegrupper, den højtærede Indenrigsminister her tager med, vilde 20 Kr. altsaa ikke være for meget. Alt, hvad Ministeren naar at bevise, er i Virkeligheden kun, at vi sidste Aar gav de gamle 20 Kr. for lidt til at købe Brændsel for. Jeg kan naturligvis ikke se noget bestemt Haab i, at Ministeren afslutter med at sige, at han finder ikke Tidspunktet egnet dertil i Øjeblikket; der er ingen Realiteter, siger han. Men hvis det, jeg her har nævnt, ikke er Realiteter, er jeg noget bange for, at den højtærede Minister aldrig i den Tid, der er beskaaret ham at leve i, vil kunne finde Realiteter. Jeg skal meget stærkt anbefale Lovforslaget til Vedtagelse.

Rahbek: Siden Loven om Aldersrente traadte i Kraft i 1923, har vi hvert Aar her paa Rigsdagen diskuteret Lovforslag om Brændselshjælp til de gamle; første Gang i Samlingen 1923—24. Motiveringen var den Gang, at de gamle maaske i nogen Grad kunde vente, at de i Lighed med, hvad der var Tilfældet under den gamle Ordning, vilde faa Hjælp til Indkøb af Brændsel. I alt Fald havde man ikke i Tide sikret sig at have Penge tilovers til Indkøb af Brændsel. Hjælpen blev den Gang sat til 40 Kr. for et Ægtepar og 35 Kr. for enligstillede. Siden er disse Beløb gaaet ned, saaledes at de, sidste Gang Loven blev vedtaget, var 20 Kr. baade til Ægtepar og enligstillede, og det er det samme, der foreslaas i det Lovforslag, vi her har til Behandling. Jeg tror, at alle kan være enige om, at det er uheldigt, at vi hvert Aar skal staa og diskutere om Brændselshjælp til de gamle. Det bringer en Usikkerhed ind i de gamles Forhold, som paa ingen Maade er af det gode. Vi har ogsaa set, hvordan de forskellige Aldersrenteforslag, der har været fremme fra forskellige Sider i de senere Aar — og det er ikke faa —, alle sammen har haft inkluderet i selve Lovforslaget en Brænd-